

Така са свършило великото събитие — обевяването на войната, — отколкото очаквано от русската земя.

Когато тишината са подновила малко-много, Кишиневския епископъ са обърналъ съ рѣч къмъ войските: «Мажественно, юнашки възвете напредъ, къмъ предстоящия подвигъ — говорилъ той гръмливо. Предъ васъ стои путь добръ познатъ на руския солдатинъ: този путь е утъканъ отъ руски кракъ, покритъ и облѣтъ отъ кръвъ на защитниците и враговете на руския народъ. На вредъ по своя путь вий ще срѣщните села, градове, крѣости, рѣки, гори и долини, които напомняватъ велики руски имена, доблестни подвиги, славни побѣди на руските солдати.

«Кагулъ, Ларга, Римникъ, Измаилъ, отъ старо време родния на руския народъ Дунавъ съ неприятелските на дълъжъ по него крѣости, сетье Балкана, Адріанополь, Цариградъ и безбройни други мѣста; всички сѫ били свидѣтели на славните подвиги и побѣди на руските дружини, на руските войски. Предъ васъ ще възставатъ, като живи, то величавите ликове на старовременниятѣ князьове — витязи руски, на Олега, Игоря, Святослава; то виличавите образци на великите цареи царици: на Великия Петра, на Велика Екатерина, на Доблестния Николай; то най-сетне великолѣпните ликове на тѣхните вожди: Румянцева, Суворова, Кутузова и други, съ тѣхните чудо-богатири (юнаци). Тѣзи и много други маже на Россия сѫ карали Цариградъ, Стамбулъ, да потреперва предъ силата на руското оръжие; тѣ, чрезъ своите подвиги сѫ прославили, възвеличили Россия, разширили сѫ нейните предѣли като сѫ вземали отъ време на време цѣли области, богати и обширни части на Турция. Какви славни въспоменания ще ви въодушевляватъ къмъ подвигъ и побѣда!»

«На васъ ще гледатъ съ любовъ и съ надѣжда за